

متن پرسش

سلام خدا بر مجاهدین راه حق استاد عزیز بنده دانشجوی ترم آخر کارشناسی مهندسی نرم افزار هستم. از دو سال پیش که با شما و تالیفات جنابعالی آشنا شدم ساحت دین را شایسته ی هرگونه فداکاری و جانبازی دیدم بطوریکه تکامل شخصیتی خود را جز در مسیر تابش انوار قدسی دین و فقه اهل بیت علیهم السلام نمی دانم. بعد از گذشت دو سال و با توجه به زمینه هایی که داشتم تصمیم گرفتم بعد از اتمام دانشگاه به نیت اجتهاد وارد حوزه علمیه معصومیه شوم. منتها در این راه موانعی را احساس می کنم که باعث کندی حرکت من شده است! استاد عزیز، با مشورتی که با بچه های معصومیه داشتم دیدم که درس های این حوزه بسیار فشرده است و عملاً تمام وقت انسان را می گیرد. و از طرفی می نمی خواهم نسبت به توانایی هایم در رشته کامپیوتر چشم پوشی کنم. چرا که احساس می کنم اگر تمام وقت خود را به حوزه اختصاص بدهم بعد از مدت کوتاهی راندمان کارم پایین می آید و دچار نوعی افسردگی می شوم. این درحالیست که وقت فشرده کلاس های حوزوی امکان چندانی برای پیگیری سائر مسائل نمی دهد. از جمله در پیگیری ورزش های رزمی هم شائق هستم. مورد دوم که فکر مرا مشغول کرده مادر عزیزمه. بنده اهل سنقر هستم. پدر عزیزم سال گذشته به رحمت خدا رفت و مادرم بعد از رحلت ایشان تنها شده و از بهمن ماه امسال که خواهرم برای دانشگاه رهسپار تهران می شود فقط من هستم که با مادرم می مانم. تا بحال که نتوانسته ام ایشان را برای عزیمت به قم موافق کنم. و من هم به خود اجازه نمی دهم که ایشان را تنها بگذارم. شما ادامه حل این مسئله را چگونه پیشنهاد می کنید؟ یا علی آن رشته که باتیر جفا پاره نگردید / در نزد خدا رشته پیمان حسین است

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: با توجه به شرایطی که دارید □ اعم از گرایش تان به رشته ی کامپیوتر و رعایت مادرتان □ در کنار فعالیت در رشته ی خودتان علوم دینی را به همان عمقی که طلاب در حوزه پیگیری می کنند ادامه دهید که نمونه ی چنین شخصیتی را جنابعالی در آقای احمدی نژاد می توانید ملاحظه کنید که در عین احاطه ی عمیق به علوم دینی در امور دیگر نیز تلاش می کنند و منشأ خدمات بزرگی شدند. شما هم در حدّ خودتان چنین جامعیتی را در خود ایجاد کنید تا وقتی پیش آمد که در خدمت نظام اسلامی باشید منشأ خدمت باشید. موفق باشید